

29/12/16

Den største Kærlighed

Gribende Virke-
lighedsskildring
i 3 Akter og
50 Afdelinger

*den
Lange
her
den
Kærlighed*

*varst
i Nord
is af
den
man
her*

Optaget af Nordisk Films Compagni

29 December 1916

Den største Kærlighed

A/S »FOTORAMA»
ejer Filmen, saavel som dens Plakat og Programtekst
o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

Mary Hunderson, Euke Fru Marie Dinesen.
John, hendes Søn Hr. Gunnar Sommerfeldt.
Daisy, Johns Kæreste Frk. Gyda Aller.

AFDELINGERNE:

1. Mary Hundersons Butik.
2. En Døgenigt af en Søn.
3. Mary maa skaffe Føden til dem begge.
4. Johns Veninde, Daisy.
5. Et farligt Selskab.
6. En Avisnotits.
7. 40,000 Kr. i Kontanter.
8. John tøver.
9. „Der er nok andre, der vil“.
10. Kærlighedens Magt.
11. Samme Aften.
12. Betjenten gaar sin Runde.
13. En uhyggelig Daad.
14. Morfinkapslerne.
15. Daisy forsvinder fra Skuepladsen.
16. I Moderens Stue.
17. Mere Morfin.
18. Den næste Morgen.
19. Rentier Dall findes dræbt i sin Lejlighed.
20. Den stærke Varme fremkalder mange Tilfælde af Solstik.
21. Den ukendte Mand, der ligner John fuldstændig.
22. Signalementet.
23. . . . meget taler for, at han er Morfinist . . .
24. Johns Rus — og Pengesedlerne.

25. Moderens forfærdelige Anelse.
 26. „Det var Daisy, som fik mig til det“.
 27. Daisys Besøg.
 28. „Saa gaar jeg hen og melder Dig!“
 29. Paa Hospitalet.
 30. Daisy gaar til Politiet.
 31. „Arrester hende og undersøg Sagen!“
 32. Forklædt.
 33. Politiets Undersøgelse hos Mary Hunderson resultatløs.
 34. En Uge senere.
 35. Brevet fra Sønnen.
 36. . . . jeg er i London og venter paa dig . . .
 37. I Kanada.
 38. 3 Aar efter.
 39. John er blevet en dygtig Farmer . . .
 40. . . . og en kærlig og omhyggelig Søn.
 41. I Markens Udkant.
 42. En vild Hest.
 43. Johns Fod hænger fast i Stigbøjlen.
 44. Hjemkomsten.
 45. Det sidste Farvel.
 46. Mary pakker Pengene sammen.
 47. Hos Sheriften.
 48. „Jeg melder mig selv som hans Medskyldige“.
 49. „Min Søn er død!“
 50. Bag Fængslets Mure.
-

Denne Film er en af de faa, som fæstner sig dybt i Erindringen. Med fin psykologisk Sans er her skildret den største og ædleste af alle Følelser — den Kærlighed, som tilgiver alt, bærer over med alt, som vokser, selv naar den trædes under Fødderne! — en Moders altopofrende Kærlighed.

Fru DINESEN

har i Moderens Rolle fundet de rette Udtryk for den Følelse, som faar hende til at glemme, at hendes Søn er en Forbryder og uværdig til hendes Kærlighed, og

GUNNAR SOMMERFELDT

viser os i Sønnens Rolle en ny og indholdsrig Side af sit Talent.

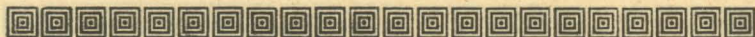
Mary Hunderson er Enke. I en Sidegade har hun en lille Grøntforretning. Dag ud og Dag ind, fra tidlig Morgen til sen Aften maa hun staa i Butikken for at kunne klare Udkommet for sig selv og sin Døgenigt af en Søn. John hedder han. Aldrig har han lært noget ordentlig Haandværk, og han er for lad til at ville tage sig noget nyttigt for. En altfor omsorgsfuld Moder har skabt en Drivert og letsindig Fyr af denne Søn. Længere og længere glider han ned af Skraaplanet, og en Dag lokkes han af en af Gadens løse Fugle, et Pigebarn ved Navn Daisy, ind paa Forbryderbanen. Hun viser ham en Bladnotits, der fortæller, at den bekendte

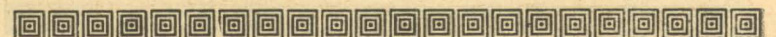

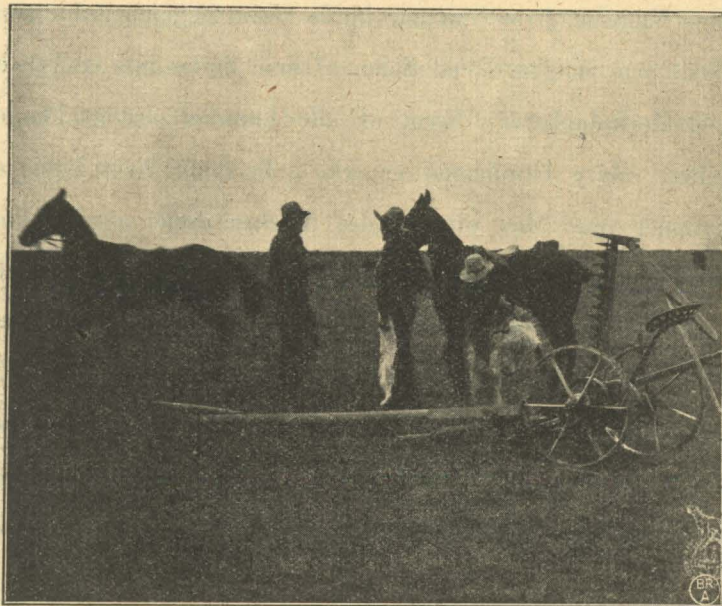
Kunstsamler Rentier Dall, har solgt en ægte Rembrandt for 40,000 Kroner til Galleriet. Der er Grund til at tro, at han vil beholde Pengene hjemme til næste Dag. Daisy overtaler John til at stjæle dem.

Næste Morgen farer Rygtet som en Stormvind gennem Byen: den rige Rentier Dall er bleven myrdet. Efter forskellige Vidners Udsagn maa Morderen være en Mand af Middelhøjde med brune Øjne og mørkt Haar og Overskæg. Meget taler endvidere for, at han er Morfinist. Bladene udsender Løbesedler om Begivenheden, og en af disse kommer Johns Moder i Hænde. Hun har netop været inde i Søn-

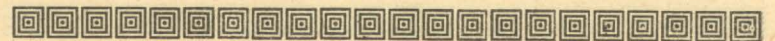
nens Værelse, hvor hun har fundet John liggende fuldt paa-klædt paa Sengen. Ved Siden af ham finder hun et Hylster med Morfintabletter. Frem af alle Lommer strutter Penge-sedler. Mary Hunderson er ikke i Tviv om, hvor Pengene stammer fra. Men alle hendes Tanker drejer sig nu kun om, hvordan hun skal redde Sønnen — hendes elskede Dreng — fra Straf og Vanære. Tilfældig læser hun i en Avis, at der er forefaldet et ualmindeligt stort Antal Tilfælde af Solstik. Bl. a. er der til Rigshospitalet blevet indbragt en ubekendt Mandsperson, hvis Signalement nøjagtigt svarer til den Beskrivelse, der er udsendt af den forment-

lige Morder. Hurtigt som et Lyn slaar en Idé ned i hende. Fra den sovende John fjerner hun Hylstret med Morfintabletterne og en Del af de stjaalne Penge. Derefter løber hun, saa hurtig hendes gamle Ben kan bære hende, ud paa Hospitalet, hvor hun finder den ubekendte Mand, der er bleven ramt af Solstik. Hun gemmer Pengene og Hylstret med Morfintabletterne i en af hans Lommer, tilføjer sig selv et Snit i Haanden og smører noget Blod paa hans Linned.

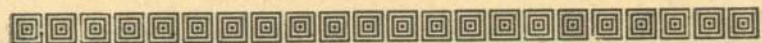
Alt gaar, som hun har forudset. Politiet, der ogsaa har opdaget Ligheden mellem de to Signalementer, slaar sig til Taals med den Antagelse, at den slyngelagtige Morder efter

fuldbragt Daad er bleven ramt af den hævnende Retfærdighed. Og Mary Hunderson og hendes Søn faar Tid og Ro til at forlade Landet. De rejser til Amerika. I Løbet af faa Aar er han bleven Ejer af en stor Farm, som han driver med stor Dygtighed. I hele Kanada findes ingen hurtigere og dristigere Rytter end John Hunderson.

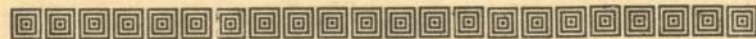
Men en Dag gaar det galt for ham. En Hestetyv er bleven iagttaget paa Farmen. John vil indfange ham og sætter efter ham paa sin bedste Hest. Paa en Bro, der fører over et Vandløb skrider Johns Hest ud og styrter i Vandet med sin Rytter.

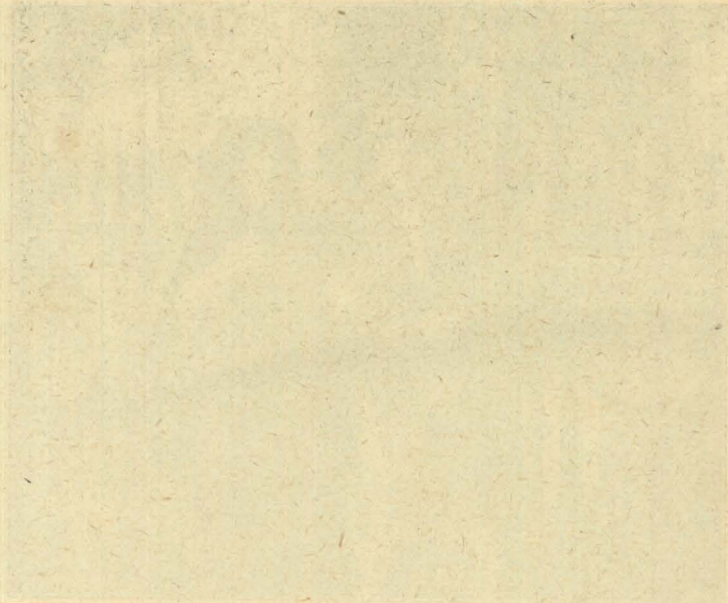

Dagen efter findes hans Lig. Det er drevet ind til Bredden. Den fortvivlede Moder lader det begrave paa Prærien. En lille Jordhøj og et simpelt Trækors kendetegner hans sidste Hvilested.

Men nogen Tid senere fremstiller Mary Hunderson sig hos Sheriffen. Hun fortæller alt om Sønnens Forbrydelse og den Andel, hun har haft i den. Hendes Søn er nu død, men hun melder sig selv for at modtage sin Straf.

I den jordiske Retfærdigheds Navn erklærer Sheriffen Enken Mary Hunderson for Arrestant.

Faint, illegible text visible through the paper, appearing as bleed-through from the reverse side. The text is arranged in several lines and is too light to transcribe accurately.

ESCAPED THE LAW, BUT—

Produced and Exclusively Controlled by

THE NORDISK FILMS CO., LTD.,

(Exclusive Department),

166-168-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone : Gerrard 6172,

Telegrams : Norfilcom, Ox London

ESCAPED THE LAW, BUT--

—————
A DRAMA IN THREE PARTS
—————

IN SPITE of her son John being a wastrel, Mrs. Hunter loved him with all a mother's love, and sought in every way to turn him from his evil ways. Theft, lying, loafing, and general ruffianism, to say nothing of a base addiction to morphia, formed John's daily program, and one day it came to worse still.

His sweetheart, Dorothy, was also a low-class girl, having been brought up with cut-throats and swindlers, and an announcement in the paper made her put John on the track of a crime which was destined to be the turning point in his life. This notice was to the effect that a well-known collector had sold a famous picture to the National Gallery for £15,000, and had that day been paid the money. Here was a chance for a really

splendid scoop, and that night, at Dorothy's behest, John broke into the collector's house, surprised him counting the notes, and slew him as he stood, decamping immediately after with the ill-gotten gold. He thought he got away clear, but in his haste he left one clue behind him—a morphia tablet which the police, on being called, discovered on the collector's desk.

Now, at the time there was an epidemic of sunstroke in the town, and amongst those who were afflicted by it was a young man, who, in build and features, was the exact replica of John Hunter. He was attacked in the street and carried to a neighbouring hospital. That night Mrs. Hunter read a description of this man in the papers, and at first thought it must be her son. But on going into his room she found John lying on the bed in a morphia sleep—and by his side on the floor a packet of the notes he had stolen. Guessing some foul crime had been committed she snatched up the notes and hid them. Only just in time, for at that moment in came a neighbour full of the news of the murder. The police, it seemed, had put out a description of the criminal which tallied with what Mrs. Hunter had just read of the man in the hospital. This gave her an inspiration. She made straight for the hospital, and while the nurses were engaged elsewhere smeared bloodmarks on the unconscious man's shirt-front and hands, and laid a phial of morphia by his side. Later the police came, saw the criminal stains, and marked their man for when he should recover from his illness.

When Mrs. Hunter returned home she charged her son John with the murder. He confessed, but said that he had been lured to commit it by Dorothy. Then the girl herself called. An awful scene ensued, the mother rounding on her boy's sweetheart, and ordering her from the house. In revenge Dorothy swore she would inform the police.

Now genuinely frightened, the mother told her son to shave off his moustache and disguise himself as a market woman. When the police called to investigate the girl's communication they found two innocent looking women, who, of course, denied all knowledge of the murder. The police searched the house, but found nothing, and soon after went away.

Three years later John, having escaped the consequences of his crime, is thriving as a farmer in America. His mother is with him, and they try to think they have lived down the awful past. But John's prosperity is destined to be cut short. One day he is out riding, and falls off his horse and is killed. The poor mother, weeping at his grave, is stricken with remorse for her share in John's terrible crime. Rising, she goes straight to the sheriff, confesses to being an accomplice in the murder of three years before, and is put into jail for the rest of her days. John has escaped the law—but his white-haired old mother pays the penalty.

ATTRACTIVE 6-SHEET POSTER
:: FOR THIS SUBJECT. ::

Et Moderhjerte.

Personerne:

Mary Hunderson, Enke....Fru Marie Dinesen
John, hendes Søn.....Herr Gunnar Sommerfeldt
Daisy, Johns Kæreste....Frk. Gyda Aller.

Mary Hunderson er Enke. I en Sidegade har hun en lille Grøntforretning. Dag ud og Dag ind, fra tidlig Morgen til sen Aften maa hun staa i Butikken for at kunne klare Udkommet for sig selv og sin Døgenigt af en Søn. John hedder han. Aldrig har han lært noget ordentligt Haandværk, og han er for lad til at ville tage sig noget nyttigt for. En altfor omsorgsfuld Moder har skabt en Drivert og letsindig Fyr af denne Søn. Længere og længere glider han ned ad Skraaplanet, og en Dag lokkes han af en af Gadens løse Fugle, et Pigebarn ved Navn Daisy, ind paa Forbryderbanen. Hun ^{viser} ham en Bladnotits, der fortæller, at den bekendte Kunstsamler Rentier Dall, har solgt en ægte Rembrandt for 40,000 Kroner til Galleriet. Der er Grund til at tro, at han vil beholde Pengene hjemme til næste Dag. Daisy overtaler John til at ~~sjæle~~ dem

Næste Morgen farer Rygtet som en Stormvind gennem Byen: den rige Rentier Dall er bleven myrdet. Efter forskellige Vidners Udsagn maa Morderen være en Mand af Middelhøjde med brune Øjne og mørkt Haar og Overskæg. Meget taler endvidere for, at han er Morfinist. Bladene udsender Løbesedler om Begivenheden, og en af disse kommer Johns Moder i Hænde. Hun har netop været inde i Sønnens Værelse, hvor hun har fundet John liggende fuldt paaklædt paa Sengen. Ved Siden af ham finder hun et Hylster med Morfintabletter. Frem af alle hans Lommer strutter Pengesedler. Mary Hunderson er ikke i Tvivl om, hvor Pengene stammer fra. Men alle hendes Tanker drejer sig nu kun om, hvordan hun skal redde Sønnen - hendes elskede Ærving - fra Straf og Vanære. Tilfældig læser hun i en Avis, at der er forfaldet et ualmindeligt stort Antal Tilfælde af Solstik.

Bl. a. er der til Rigshospitalet blevet indbragt en ubekendt Mands-
person, hvis Signalement nøjagtigt svarer til den Beskrivelse, der
er udsendt af den formentlige Morder. Hurtigt som et Lyn slaar en
Idé ned i hende. Fra den sovende John fjerner hun Hylstret med
Morfintabletterne og en Del af de stjaalne Penge. Derefter løber
hun, saa hurtigt hendes gamle Ben kan bære hende, ud paa Hospitalet,
hvor hun finder den ubekendte Mand, der er bleven ramt af Solstik.
Hun gemmer Pengene og Hylstret med Morfintabletterne i en af hans
Lommer, tilføjer sig selv et Snit i Haanden og smører noget Blod
paa hans Linned.

Alt gaar, som hun har forudset. Politiet, der ogsaa har opda-
get Ligheden mellem de to Signalementer, slaar sig til Taals med den
Antagelse, at den slyngelagtige Morder efter fuldbragt Daad er ble-
ven ramt af den hævnende Retfærdighed. Og Mary Hunderson og hendes
Søn faar Tid og Ro til at forlade Landet. De rejser til Amerika.
I Løbet af faa Aar er han bleven Ejer af en stor Farm, som han dri-
ver med stor Dygtighed. I hele Kanada findes ingen hurtigere og dri-
stigere Rytter end John Hunderson.

Men en Dag gaar det galt for ham. En Hestetyv er bleven iagt-
taget paa Farmen. John vil indfange ham og sætter eftér ham paa sin
bedste Hest. Paa en Brø, der fører over et Vandløb skrider Johns
Hest ud og styrter i Vandet med sin Rytter.

Dagen efter findes hans Lig. Det er drevet ind til Bredden.
En fortvivlede Moder lader det begrave paa Prærien. En lille Jørd-
høj og et simpelt Trækors kendetegner hans sidste Hvilested.

Med nogen Tid senere fremstiller Mary Hunderson søg hos Sherif-
fen. Hun fortæller alt om Sønnens Forbrydelse og den Andel, hun har
haft i den. Hendes Søn er nu død, men hun melder sig selv for at
modtage sin Straf.

I den jordiske Retfærdigheds Navn erklærer Sheriffen Enken Mary
Hunderson for Arrestant.

E i n S c h w e r t i m H e r z e n .

Drama in drei Akten.

Personen:

Marie Verworn Frau Marie Dinesen.
Robert, ihr Sohn Herr Gunnar Sommerfeldt.
Lene, seine Braut Frl. Gyda Aller.

Marie Verworn ist von früh bis spät in ihrem kleinen Gemüseladen tätig, muss sie doch nicht nur sich, sondern auch ihrem Sohne Robert das tägliche Brot schaffen. Robert ist kräftig und gesund, aber zu seiner Mutter grossem Kummer arbeitsscheu und leichtlebig. Das hat mit seiner Liebe für Lene begonnen; vorher war er ein ruhiger, tüchtiger Mensch. Aber seitdem das Mädchen Macht über ihn gewann, hat er sich mehr und mehr zu seinem Nachteil verändert, Dennoch hängt die Witwe immer noch mit leidenschaftlicher Liebe an ihrem Einzigen.

Lene ist ein Geschöpf der Strasse, ruchlos, ohne Gewissen und ausschweifend, wo es sich um ihr Vergnügen handelt. Sie ist anziehend, und aus ihren dunklen Augen lodert ein Etwas, das ^{ihren} Geliebten wieder und wieder die Besinnung raubt. So wird er schliesslich zum Verbrecher.

Lene weist ihm die Gelegenheit nach, führt ihn vor das einsame Haus, erstickt seine Bedenken, indem sie ihm mit dem Bruch ihrer Beziehungen droht, macht ihn zu ihrem willenlosen Werkzeug. Ein Einbruch war geplant— aber, als das Opfer sich wehrt, wird es ein Mord! Robert ist damit unter die Verächtlichsten des Menschenabschaums gesunken. Um Lenes willen. Denn ihr steckt er seine Beute zu, ohne auch nur einen Schein des Sündengeldes für sich zu behalten. Zerbrochen, seelisch zermalmt kehrt Robert in das Haus seiner Mutter zurück. Er nimmt sich nicht die Zeit, die blutbefleckten Hände zu säubern, das besudelte Taschentuch zu beseitigen. Er betäubt sich mit Morphium, ein Laster, dem er schon lange fröhnt, und sinkt in bleiernem, bewusstlosen Schlaf.

Eine Brennend heisse Sonne steigt am andern Tage am Himmel auf. Die unheimliche Schwüle veranlasst zahlreiche Fälle von Hitzschlag. Vor dem Hause bricht ein Unbekannter, der Robert zum Verwechseln ähnlich sieht, ohnmächtig zusammen. Man trägt ihn ins Hospital. Fast zur gleichen Zeit ist die furchtbare Tat Roberts entdeckt und von der Mordkommission festgestellt worden. Als einzigen Anhaltspunkt hat man neben dem Toten eine Morphintablette gefunden. Zweifellos war der Mörder morphiumsüchtig, eine Krankheit, die fast inner verheerend auf den moralischen Sinn einwirkt.

Marie Verworn ist durch den langen Schlaf ihres Sohnes beunruhigt. Als sie sich nach ihm umsieht, bemerkt sie die Blutflecke

auf dem Vorhemd, den Händen. Eine entsetzliche Ahnung dämmert in ihr auf. Sehr bald erfährt sie durch ein Extrablatt von dem Mord, und es braucht nicht erst den Hinweis auf die Morphintablette, um sie zur Gewissheit kommen zu lassen, dass der Täter niemand anders als ihr eigener, leiblicher Sohn sein kann. Zu dem Abscheu vor seiner unseligen Verirrung gesellen sich aber noch zwei Gefühle, Hass gegen das Mädchen, das ihn dahin gebracht, und Angst, namenlose Angst vor dem Schicksal, das Robert erwartet. Aber ein sonderbarer Zufall scheint sich ihrer zu erbarmen. Die Beschreibung des Unbekannten, der im Hospital hoffnungslos krank liegt, stimmt so vollkommen mit dem Aeusseren ihres Sohnes überein, dass es nicht unmöglich sein kann, den Verdacht auf diesen zu lenken. Heimlich nimmt sie das Morphinfläschchen ihres Sohnes, sein blutgetränktes Taschentuch an sich und eilt zum Hospital. Auf den ersten Blick erkennt sie dort, dass der Kranke inzwischen gestorben, aber auch, dass die Aehnlichkeit in der Tat überraschend ist. Mit zitternden Händen verbirgt sie das Fläschchen, das Tuch in seinen Kleidern. Der Schwester erklärt sie, dass sie sich irre, der Kranke sei ihr Verwandter nicht. Der Arzt, der den inzwischen

eingetretenen Tod des Patienten feststellt, findet die belastenden Indizien. Er ruft die Mordkommission sofort herbei. Die Aehnlichkeit des Toten mit dem Verdächtigen , der neben dem Hause des Ermordeten gesehen wurde, die Tatsache , dass er gerade an dieser Stelle dem Sonnenstich zum Opfer fiel, endlich die Blutflecke, das Tuch, die Morphintabletten lassen keinen Zweifel aufkommen. Den Mörder hat also die gerechte Strafe getroffen!

Unterdessen steht die Mutter daheim dem Sohn gegenüber . Aber Geständnis bestätigt nur alle ihre Befürchtungen. Lene ist die Urheberin. Sie trifft die verantwortliche Schuld. Als das Mädchen in eleganten Kleidern bald darauf ihren Sohn abholen will, weist die Mutter ihr die Tür. Aus Rachsucht erstattet die Gedeemütigte bei der Polizei Anzeige , aber sie erreicht nur, dass man sie als dringend der Beihilfe verdächtig, sofort in Haft nimmt. Die Untersuchung, die man anordnet, ergibt nichts Verdächtiges. Ueberdies ist die Behörde zu sicher in ihrer Annahme, dass der Mörder in dem verstorbenen Hospitalpatienten zu suchen sei.

Robert ist, als Frau verkleidet, zur nächsten Hafenstadt entflohen, wo er mit seiner Mutter einen Amerikadampfer besteigt.

Drei Jahre verrinnen. Durch schwere Arbeit bringt es Robert bis zum Farmer. Unermülich in seinem Bestreben, die Dankesschuld seiner Mutter gegenüber abzutragen, führt er einen makellosen Lebenswandel. Als er bei einem Ritt tödlich verunglückt, trauert man ^{ihm} ehrlich nach.

Marie Verworn ist nun allein. Ihr schweres Werk aber ist noch nicht vollendet. Die Schuld, die ihr Sohn trug, gesühnt ist sie auch durch redliche Arbeit nicht. Sie abzubüssen, das ist nun ihre letzte Mission; denn die Erde soll dem geliebten Kinde¹ leicht werden. Das Schwert, das sie im Herzen trägt, wird erst

von ihr genommen, die brennende Wunde erst heilen, wenn sie der Gnade des Himmels sicher ist. Zum letzten Mal wandert sie zum Grab des Sohnes, draussen auf der weiten ernsten Prairie, zum letzten Male kniet sie am Kreuze nieder und faltet die Hände. Dann schmückt sie den Hügel mit Frühlingsblumen, wendet sich langsam ~~und~~ schreitet über die Ebene, hoch und düster, eine Mutter, die durch die Grösse ihrer Liebe geweiht ist.

Sie stellt sich dem Friedensrichter. Sie trägt die Strafe! Allein in ihrer Zelle, findet sie Trost in der Bibel, die denen Gnade verheisst, die da viel und selbstlos geliebt haben.

---oOo---

Un coeur de mère.

Personnages:

Mary Hunderson, veuve.Mme Marie Dinesen.
John, son fils. M. Gunnar Sommerfeldt.
Daisy, la fiancée de John. . .Mlle Gyda Aller.

Mary Hunderson est veuve. Dans une petite rue elle a une boutique de marchande de légumes. De jour en jour du matin au soir elle est dans sa boutique pour gagner son pain et celui de son fils, un vaurien nommé John. Il n'a jamais appris un métier étant trop paresseux pour faire un travail sérieux. Une mère trop bonne a fait de son fils un fainéant et un flâneur. Il s'enfonce de plus en plus dans le vice et un beau jour il est conduit sur le chemin du crime par une fille de la rue nommée Daisy. Elle lui montre une annonce d'un journal, informant que le rentier Dale, amateur de beaux-arts bien connu, a vendu à la Galerie Nationale un Rembrandt authentique pour 40000 francs.

Il y a des raisons de croire, qu'il les gardera chez lui jusqu'au lendemain. Daisy décide John à voler l'argent. Le lendemain matin le bruit court dans la ville, que le riche rentier Dale a été assassiné. D'après l'affirmation de différents témoins l'assassin doit être un homme de taille moyenne aux cheveux et moustaches noirs et aux yeux bruns. D'ailleurs on dit qu'il est morphinomane. Les journaux publient des feuilles volantes concernant l'événement et une des feuilles tombe entre les mains de la mère de John. Elle vient de rentrer de la chambre de John où elle a trouvé son fils tout à fait habillé sur son lit. A coté de lui elle trouve une boîte de tablettes de morphine. Ses poches sont bourrées des billets de banque. Mary Hunderson ne doute pas d'où ils viennent. Mais elle ne pense qu'à une chose: comment sauver son fils, son fils bien aimé, du déshonneur et du châtement. Par hasard elle lit dans un journal qu'un grand nombre de personnes ont été frappées d'insola-

tion. Parmi les victimes , un inconnu, dont le signalement est identique à celui de l'assassin, a été transporté à l'hôpital. Rapide comme l'éclair une idée lui vient. De John, qui dort encore, elle prend la boîte de tablettes de morphine et une partie de l'argent volé. Alors elle court aussi vite que ses vieilles jambes le lui permettent à l'hôpital où elle trouve l'homme inconnu, qui est frappé d'insolation. Elle cache l'argent et la boîte de tablettes de morphine dans une des poches du malade, se fait une petite blessure à la main, et prend un peu de sang et le met sur le linge du malade.

Tout arrive comme elle l'a prévu. La police qui aussi a vu la ressemblance entre les deux signalements, se contente de la supposition que l'assassin après avoir exécuté le crime a été frappé par la justice immanente. Mary Hunderson et son fils auront le temps de quitter le pays. Ils partent pour l'Amérique. Dans le courant de quelques années il est devenu propriétaire d'une grande ferme qu'il cultive avec beaucoup d'habileté. Dans tout le Canada on ne trouve pas un cavalier plus audacieux que John Hunderson.

Mais un jour un malheur lui arrive. Dans la propriété on a aperçu un voleur de cheval. John veut l'attrapper et le poursuit sur son meilleur cheval. Sur un pont qui traverse une petite rivière, le cheval de John tombe et jette son cavalier dans l'eau.

Le lendemain on trouve son cadavre, qui a été rejeté sur la rive. La mère affligée le fait enterrer dans la prairie. Un petit tertre et une simple croix de bois montrent sa dernière place de repos. Après quelque temps Mary Hunderson se présente chez le juge. Elle raconte tout du crime de son fils et la part qu'elle

(Un coeur de mère)

-3-

y a prise. Son fils est mort à présent, mais elle se dénonce pour recevoir sa punition.

Au nom de la justice terrestre le juge declare la veuve Mary Hunderson, en état d'arrestation.

o o o o o o o o o

